

בע"א (רחובות) 63776-10-18 - אורלי סבאן נ' עיריית רחובות

בע"א (רחובות) 63776-10-18 - אורלי סבאן נ' עיריית רחובות

בע"א (רחובות) 63776-10-18

אורלי סבאן

נגד

עיריית רחובות

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים ברחובות

[23.12.2019]

כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ

החלטה

בפניי בקשה להישפט/להסב שני דוחות חניה שנרשמו על שם המבקשת, לאחר שהמבקשת מכרה את רכבה לגורם אחר, אך לא דאגה להעברת הבעלות על שם רוכשת הרכב.

1. כנגד המבקשת נרשמו 2 דוחות חניה לרכב מ.ר. 5416876, הראשון דוח חניה מספר 93981256, מיום

02.01.17 והשני דוח חניה מספר 12711974, מיום 20.04.17.

2. כעולה מהבקשה ומתצהיר שצורף לה, ביום 15.02.2015 מכרה המבקשת את רכבה לחברת "טלפריים טכנולוגיות בע"מ", ח.פ. 515206282 (להלן: "הרוכשת"), עם זאת העברת הבעלות במשרד הרישוי לא בוצעה בשל שיעבוד הרכב לבנק. לטענת המבקשת, היא מעולם לא קיבלה את הדוחות לידיה ועובדת קיומם נודעה לה רק כאשר החלו הליכי העיקול. בנסיבות אלה ביקשה להסב את הדוחות על שם הרוכשת ולבטל את הליכי הגבייה שהחלו כנגדה. לבקשה צורף זיכרון דברים לרכישת הרכב ותמליל שיחה בין התובעת נציג הרוכשת.

3. המשיבה התנגדה לבקשה. על-פי נתוני משרד הרישוי, הרכב היה בבעלות המבקשת במועד ביצוע העבירות ולא היה יסוד להניח, כי עבר לגורם אחר. בתום המועד הקבוע בחוק לתשלום הודעות הקנס, ומשלא הוגש ערעור/ בקשה להישפט או הסבה הפכו הקנסות לחלוטים, כמשמעם בסעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד");. לאחר שהדוחות הפכו לחלוטים וכחלק מהליכי הגבייה, נשלחו למבקשת דרישות תשלום תקופתיות ביום 22.11.17 וביום 11.02.18. משלא הוסדר החוב החלו הליכי עיקול. לשיטת המאשימה מאחר והבקשה להישפט לא הוגשה במועדים הקבועים בחוק, המבקשת אינה זכאית לכך כיום.

4. בדיון שהתקיים ביום 26.11.19 חזרו הצדדים על עמדותיהם. המבקשת אישרה, כי הכתובת אליה נשלח דבר הדואר הוא כתובתה. לדיון התייצב אף מר נמרוד פלד, נציג הרוכשת חברת "טלפריים טכנולוגיות בע"מ", החברה שרכשה מהמבקשת את הרכב. מדברי מר פלד עלה, כי "הרכב נמכר בשנת 2015, לחברת טלפריים טכנולוגיות בע"מ, מאז הרכב הזה ביצע הרבה עבירות, הוא משמש את העובדים של החברה. אני אחד מהם... אני מודה בשם החברה ואני מודה בעצמי ואם צריך שזה יהיה על שמי מה שבטוח שזה לא יהיה על שמה" (עמ' 2 שורות 29-31, עמ' 3 שורה 1). בהמשך שב וציין "מבקש שהדו"ח יהיה על שם החברה" (עמ' 4 שורות 1-2). לדבריו באותו היום שנודע לו על הדוחות ניסה להגיע להסדר עם המשיבה אלא שבשל הליכי גביה מתקדמים, זו סירבה לבקשתו.
5. אפשרתי למשיבה ומר פלד לבוא בדברים ולהודיע האם הגיעו להסכמות. הודעה לא נמסרה מטעם הצדדים. במועד שנקבע למתן החלטה הגישה המבקשת טיעונים נוספים בצירוף אסמכתאות והפניות והמשיבה מסרה תשובתה לטיעוני המבקשת.
- דיון והכרעה
6. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים וראיותיהם שוכנעתי, כי דין הבקשה להישפט או להסבת הדוח על שם הרוכשת להידחות.
7. לתגובתה צרפה המשיבה היסטוריית קליטת דוחות וכן רישומי דואר רשום, מהם עלו הנתונים הבאים:
- א. דו"ח מס' 93981256 - הודעת תשלום קנס עם תמונה נשלחה למבקשת ביום 08.05.17, ובהמשך ביום 22.11.17 (בדואר רגיל) ולאחר מכן ביום 11.02.18 (דואר רשום) וביום 03.10.18 (דואר רגיל).
- ב. דו"ח מס' 12711974 - הודעת תשלום קנס עם תמונה נשלחה למבקשת ביום 04.06.17, ובהמשך ביום 22.11.17 (דואר רגיל) ולאחר מכן ביום 11.02.18 (דואר רשום) וביום 03.10.18 (דואר רגיל).
8. תקנה 44 (א) לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974, שכותרתה "חזקת מסירה", קובעת כך: "בעבירות תעבורה... ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן".
9. ממסמכי הדואר הרשום שהגישה המשיבה עולה בבירור, כי הדוחות נמסרו בכתובת מגוריה של המבקשת כבר בפברואר 2018. לא עלה בידי המבקשת לסתור את חזקת המסירה. הכתובת היא כתובתה הרשומה של המבקשת. בנסיבות אלה אין בהחלטה שניתנה בתיק 28506-02-19 פרי נ' עירית ראשון לציון כדי לסייע למבקשת שבפניי. בעניין פרי ניתנה החלטה בפתקית שאינה מפורטת, אך מהבקשה בתיק ניתן ללמוד, כי מדובר במי שהגישה את הבקשה להישפט באיחור קל בשל עיכוב בדואר ישראל, כך שעלה בידי המבקשת שם לסתור את חזקת המסירה לגבי מועד קבלת דבר הדואר ביעדו.
- גם לכתבות מהעיתונות בדבר תקלות בדואר ישראל שצירפה המבקשת אין לסייע בידה, שכן הבסיס לבקשתה אינו תקלה בדואר בגינו דבר הדואר הומצא לה באיחור אלא טענה שזה לא התקבל בידה כלל, חרף ראיות המאשימה.

- אשר להחלטה בתיק 7190-10-19 פלד נ' מדינת ישראל ואח' עסקין בהחלטה קצרה שניתנה בפתקית ולפיה הוארך המועד להישפט בשל העדר אסמכתא לאישור מסירה, אך ההחלטה אינה מנומקת ולא צורפה בקשת המבקש על מנת לבחון את נסיבות המקרה.
10. נוכח כל המפורט לעיל, הוכיחה המשיבה, כי שלחה את הודעת התשלום למבקשת בדואר רשום בפברואר 2018 וזו לא פעלה עד לאוקטובר 2018 בהגישה הבקשה בתיק זה.
11. סוגיית הארכת מועד להישפט מוסדרת בסעיף 229(א) לחסד"פ שעניינו תשלום קנס, קובע כך:
"מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס, ישלם, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, את הקנס הנקוב בהודעה, לחשבון שצוין בה, זולת אם פעל באחת מדרכים אלה:
(1) הגיש לתובע, תוך שלושים ימים מיום ההמצאה, בקשה לביטול כאמור בסעיף קטן (ג), ולעניין בקשה לביטול כאמור לגבי עבירת תעבורה מהטעם שהעבירה בוצעה שלא בידי מי שקיבל את ההודעה, ובעל הרכב מבקש להוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנה, בעת ביצוע העבירה, או למי מסר את החזקה ברכב, כאמור בסעיף 27 לפקודת התעבורה..
(2) הודיע, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצונו להישפט על העבירה". (ההדגשות אינן במקור - אס"ח).
12. סעיף 229(ה) לחסד"פ קובע, כי "תובע רשאי לדון בבקשה שהוגשה לאחר המועדים האמורים בסעיף קטן (א), אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמנעו ממנו להגישה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה".
13. סעיף 229 (ח2) לחסד"פ קובע, כי "לא שילם אדם את הקנס, חלפו המועדים להגשת בקשה לביטול הודעת תשלום קנס או להודעה על בקשה להישפט לפי סעיף קטן (א), ולא הוגשו בקשות כאמור או הוגשה בזמן בקשה לביטול הודעת תשלום קנס ונדחתה, יראו אותו, בתום המועדים הקבועים בסעיף קטן (א) להגשת בקשות אלה, כאילו הורשע בבית המשפט ונגזר עליו הקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס...".
14. סעיף 230 לחסד"פ שכותרתו "הזמנה למשפט" קובע, כי "הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו...".
15. ככלל, בתי משפט קבעו, כי יש להתייחס בדווקנות למועדים שנקבעו בחוק. משהודעת התשלום נשלחה כדין למבקשת וזו לא ביקשה להישפט בתוך מסגרת המועדים שבסעיף 229(א) לחוק "יש לראות במערער כמי שהורשע בבית משפט לתעבורה ונגזר עליו הקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס..." (ע"פ (י-ם) 4448/09 קמר נ' מדינת ישראל (27.7.09), עמוד 5).
16. המבקשת מכרה את רכבה ביום 15.2.15, אך במשך שנתיים לא טרחה להעביר את הבעלות על שם הרכוש, על כל הסיכונים הכרוכים בדבר. דברי הדואר הרשום לגבי שני הדוחות נשלחו לכתובתה הרשומה של המבקשת וזו לא פנתה בבקשה להישפט או להסב את הדוחות במסגרת המועדים שנקבעה בחוק. יתירה מכך, רק לאחר שהחלו הליכי עיקול מטלטלין הגישה בקשה זו, שאף בה ביקשה להישפט או להסב הדוחות אך לא טרחה כלל לבקש את הארכת המועד להישפט.
- בהתאם לזכרון הדברים בין המבקשת לרוכשת, דוח שירשם החל מיום הרכישה, הרוכשת מתחייבת להסב על שמה עם קבלת ההודעה ממנה ולשאת בחיובים. בנסיבות אלה, המבקשת הייתה מודעת לסוגיה ולנוכח התחייבות הרוכשת לא ייגרם כל נזק למבקשת, שכן תוכל להיפרע מהרוכשת בהתאם להסכם ביניהן.
17. נוכח כל האמור לעיל, המשיבה הוכיחה, כי שלחה לכתובת המבקשת הודעה על תשלום קנס הן בדואר רגיל והן בדואר רשום. מכח תקנה 44 (א) לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974, מתקיימת חזקת המסירה, היינו, רואים את ההודעה ככזו שנמסרה כדין אף ללא אישור מסירה. המבקשת לא סתרה חזקה זו ולא טרחה להגיש בקשה להישפט או להסב הדוחות בתוך המועדים שנקבעו בחוק ולא העלתה נימוקים בגינם יש להאריך המועד להישפט או להורות על הסבת הדוחות.
18. סוף דבר, הבקשה נדחת על כל רכיביה. למען הסר ספק, משנדחתה הבקשה, ההחלטה לעיכוב הליכי הגבייה מיום 29.10.18 מבוטלת.
- לפנים משורת הדין, אין צו להוצאות המזכירות תעביר לצדדים.
- ניתנה היום, כ"ה כסלו תש"פ, 23 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.